

कर्त्तारिद्वयपक्षे “देवताभ्यर्चनञ्चैव” मनुः । भावे अ ।
अभ्यर्चायत् स्त्री ।

अभ्यर्च्य लि० अभि+अर्च-कर्मणि खलत् । १ अभितः पूज-
नीये “देवानयः सदाभ्यर्च्यामृष्टस्यैस्तु विशेषतः” पु० ।
ल्यप् । २ अभिसुख्येन पूजयित्वर्थे अव्य० “देवान्
पितॄन् समभ्यर्च्य खादन् मांसं न दोषभाक्” मनुः ।
अभ्यर्ण लि० अभि+अर्ह-कर्मणि क्त आविदूथे इडभावे नि०
नत्वम् । समीपे । “कालोऽभ्यर्क्षजलागमः कुशलिनो-
वत्स्य वाक्तापि न” सा० द० । “अभ्यर्क्षमागस्तमस्तृ-
शङ्गिः” रघुः । “कृष्णास्वाभ्यर्क्षचरैकहंसः” प्रतप्तमभ्यर्क्ष-
तया विवस्वता” इति च माघः ।

अभ्यर्थना स्त्री अ+अर्थ-भावे युच् । अभिसुख्येन प्रार्थने
“अभ्यर्थनामङ्गभवेन साधुर्माध्यस्थमिष्टेऽथवलम्बतेऽर्थे”
कुमा० । भावे ल्युट् । तलैव न० । [अभिसुखं याचनीये ।

अभ्यर्थनीय लि० अभि+अर्थ-गौणे कर्मणि अनीयर् ।
अभ्यर्थित लि० अभि+अर्थ-गौणे कर्मणि क्त । १ प्रार्थिते
“अवकाशं किलोद्वान् रामायाभ्यर्थितो ददौ” रघुः ।
गौणकर्मण्यिवक्षायां सुख्ये क्त । २ प्रार्थनाकर्मणि ।

अभ्यर्थ्य लि० अभि+अर्थ-खलत् । प्रार्थनीये । “कार्येषु
चैककार्यत्वादभ्यर्थ्योऽस्मि न वज्रिणा” रघुः । ल्यप् ।
अभिसुखं याचयित्वेत्यर्थे अव्य० ।

अभ्यर्हित लि० अभि+अर्ह-क्त । भ्रष्टपीडिते ।

अभ्यर्हणा स्त्री अभि+अर्ह-भावे युच् । १ पूजायाम् २ अभि-
सुखमर्चायाञ्च । भावे ल्युट् । तलैव न० ।

अभ्यर्हणीय लि० अभि+अर्ह-अनीयर् । पूजनीये । “शा-
रङ्गो मन्दपात्रेन जगामाभ्यर्हणीयताम्” मनुः ।

अभ्यर्हित लि० अभि+अर्ह-कर्मणि क्त । १ पूज्ये २ उचिते च ।

अभ्यवकर्षण न० अभि+अव+कृष-भावे ल्युट् । शल्याद्युद्गारे ।

अभ्यवस्तन्द पु० अभि+अव+स्तन्द-घञ् । १ शत्रोराक्रमे,
२ निर्बलीकरणाय शत्रुभिः क्रियमाणे प्रहारे ३ अभ्य-
वसादने ४ प्रहारमाले, ५ आसादने, ६ प्रपाते च ।
ल्युटि अभ्यवस्तन्दनमप्यतार्थे न० ।

अभ्यवहरण न० अभि+अव+हृ-ल्युट् । भोजने ।

अभ्यवहार पु० अभि+अव+हृ-घञ् । भोजने । “अत्यान्ना-
भ्यवहारेण” मनुः ।

अभ्यवहार्य लि० अभि+अव+हृ-ल्युट् । भोक्तृयोग्ये । “सर्व-
लोदृक्क्रियाभ्यवहार्यमेव” विक्र० । खरं विशदभ्यवहार्यम् पा० भ०
अभ्यवहृत लि० अभि+अव+हृ-क्त । भजिते ।

अभ्यवाचन न० अभि+अव+वाच-ल्युट् । अभिसुख्येनापयाने
“यत् शुष्कस्य चार्द्रस्य च सन्धिः स्यात्तदुपगृहेत यद्यु-
अभ्यवाचनाय” यत० ब्रा० ।

अभ्यसन न० अभि+अस-ल्युट् । १ अभ्यासे २ पौनःपुन्येनैक-
क्रियाकरणे ३ पुनःपुनरावर्त्तने “विद्यामभ्यसनेनेव प्रसा-
दयितुमर्हसि” रघुः । “स्वाध्यायाभ्यसनं चैव बाङ्ग्यं तप-
उच्यते” गीता “अनभ्यसनशोलस्य विद्येव तनुतां गता” रामा०
“वेदस्वीकरणं पूर्वं विचारोऽभ्यसनं जपः” दक्षः ।

अभ्यसनीय लि० अभि+अस-आवश्यकार्थे अनीयर् । अव-
श्याभ्यासयोग्ये वेदादौ ।

अभ्यस्यक लि० अभि+अस-उपतामे कण्डा० यक् खलुत् ।
अत्यन्तास्त्रयाकर्त्तरि सन्मार्गवर्त्तिनां गुणेषु दोषारोपके ।
“मामात्मपरदेहेषु प्रविषन्तोऽभ्यस्यकाः” गीता ।

अभ्यस्यया स्त्री अभि+अस-उपतामे कण्डादि० यक् प्रत्य-
यान्तत्वात् अ, स्त्रीत्वात् टाप् । गुणेषु दोषारोपणे ।
“केनाभ्यस्यया पदकाङ्क्षिणा ते” कुमा० “रूपेषु वेशेषु
च साभ्यस्ययाः” “शक्राभ्यस्ययाविनिवृत्तये यः” “नूनं तेषा-
मभ्यस्ययापरीऽभूत्” इति च रघुः ।

अभ्यस्त लि० अभि+अस-क्त । पौनःपुन्येनैकजातीयाक्रिया
कर्मणि पुनःपुनरावर्त्तिते । “शैशवेऽभ्यस्तविद्यानां यौवने
विषयैषिणामिति” रघुः । २ “उभे अभ्यस्तम्” पा०
उक्तयोः कृतद्वित्वयोरुभयोः धातुभागयोः । “नाभ्य-
स्ताच्छतः” “अभ्यस्तस्य च” पा० ।

अभ्यस्य अव्य० अभि+अस-ल्यप् । पुनःपुनरावर्त्त्येत्यर्थे ।

अभ्याकाङ्क्षित न० अभि+आ+काङ्क्ष-भावे क्त । १ मिथ्या-
भियोगे । (मिथ्यानादिश) कर्मणि क्त । २ ईक्षिते लि० ।

अभ्याख्यान न० अभि+आ+ख्या-ल्युट् । १ मिथ्याभियोगे,
“यत् मे धारयसीत्यादि” मिथ्याभियोगे २ मिथ्योद्भावे च ।

अभ्यागत पु० अभि+आ+गम+क्त । मिथ्याभाषीणे गृहं गते-
ऽतिथौ “सर्वत्राभ्यागतो गुरुः” उरा० । २ सम्मुखगत-
माले लि० । “अभ्यजातोऽभ्यागततर्पणतर्पकान्” माघः ।

अभ्यागम अभिसुख्येनागम्यतेऽत आभि+आ+गम-अप् ।
१ युद्धे । कर्मणि अप् । २ अन्तिके । करणे अप् ।
३ विरोधे । भावे अप् । ४ अभ्युत्थाने ५ अभिघाते
६ अभिसुखगमने “किं वा मदभ्यागमकारणं ते” रघुः ।

अभ्यागमन न० अभि+आ+गम-ल्युट् । १ अभिसुख्ये
नोद्गमने २ अभ्युत्थाने च ।

अभ्यागारिक पु० अभ्यगारे तद्वतकर्मणि व्यापृतः ठन् ।